

BALIEKLUIF IS EEN RUBRIEK VAN DE RECHTBANK-VERSLAGGEVERS VAN JURIDISCH PERSBUREAU UTRECHT (JPU). IN DEZE RUBRIEK ZIJN NAMEN VAN VERDACHTEN OM PRIVACYREDEKENEN GEFINGEERD.

WACHTEN OP DAG DES OORDEELS

"Ik ben een gelovig mens", vertelt de 76-jarige Ali in zijn laatste woord. "Wanneer u mij veroordeelt dan zal de enige ware rechter mij op de dag des oordeels vrijspreken." Politie-rechter Muller en officier van justitie Beumer willen er niet op wachten. Voor hen lijkt de dag des oordeels ook nog een stukje verder weg dan voor de bejaarde Ali en bovendien is het bewijs rond. Rechter Muller veroordeelt Ali conform de eis tot een geheel voorwaardelijke geldboete van 300 euro wegens het hinderen van een arrestatieteam.

Bejaarde mannen zijn een zeldzaamheid in de strafkamers van de rechtbank, waar mannelijke twintigers de belangrijkste doelgroep vormen. De politie zocht dan ook een zoon van Ali. Het ging ze om Ismail, die vuurwapengevaarlijk zou zijn en een overval zou hebben gepleegd op een juwelier. Bij vuurwapengevaarlijke verdachten trekt een arrestatieteam erop uit. Er is voor iedereen prettiger bezoek denkbaar dan een zogenaamd arrestatieteam. Zo'n team verandert je huis binnen vijf minuten in een gigantische puinhoop. Die arrestatieteams gaan, zo vertelt officier Beumer op de zitting 'grof en snel' te werk. Beumer vertelt ook dat ze er wel eens bij is geweest. Ze lijkt er nog steeds van onder de indruk.

Ali zat helemaal niet te wachten op grove en snelle arrestatieteams in zijn huis. Om zes uur 's ochtends stonden ze in zijn woning. Hij dacht dat het inbrekers waren en greep naar zijn wekker om zich te verdedigen. Volgens de agenten heeft hij met die wekkerradio zelfs op hun helm geslagen. De agenten zeggen dat het duidelijk was dat zij politiemensen waren, maar ze werden op de trap tegengehouden door Ali en zijn zoons.

De oude man werd afgevoerd naar het politiebureau. Hij zat een dag in de cel. "Ik had alleen een onderbroek aan", vertelt hij, nog steeds bijzonder boos aan de rechter. Hij had excuses verwacht van de politie. In plaats daarvan kreeg hij een boete van 220 euro thuis gestuurd van de officier van justitie. Terwijl hij al 42 jaar in Nederland woont en een blanco strafblad heeft. Hij heeft geen zin om te betalen en laat de zaak daarom voorkomen.

Officier Beumer legt nog maar een keer uit dat die arrestatieteams niet gehinderd mogen worden. Dat is echt levensgevaarlijk. Ze vindt een geheel voorwaardelijke boete voldoende als waarschuwing voor de oude man. De raadsman vraagt om een rechterlijk pardon. Maar de officier maakt er een principiële kwestie van. Ze wil een veroordeling. De politierechter is het daarmee eens en veroordeelt Ali tot een voorwaardelijke boete.

Als hij zich de komende twee jaar net zo netje gedraagt als de afgelopen 42, merkt hij daar niets van. Op de ultieme gerechtigheid moet Ali nog even wachten maar met dit bezekje aan de politierechter heeft hij in ieder geval 220 euro verdiend.

Utrechtse muzikant gaat internationaal met

Ronald Bleys rockt nu

Journalist Ton van den Berg praat wekelijks met bekende en onbekende Utrechtters in stad en regio. Dit keer met Ronald Bleys (48), die voor zijn werk anatoom is in het UMC en in zijn vrije tijd als hardrockgitarist in de band Maida Vale tekeergaat.

Ronald Bleys dacht professioneel gitarist in een hardrockband te worden, maar werd 'arts van dode mensen'. Niet dat hij geen muzikant meer is, want Bleys kan bijna geen dag zonder zijn gitaar. "Als ik geen muziek meer zou maken, is er iets mis."

Het kan verkeren in het leven. Bleys: "Een carrière als gitarist heb ik allang laten varen en uit mijn hoofd gezet. Maar dat neemt niet weg dat ik nog veel lol beleef aan een project zoals het uitgeven van de compilatie-cd Ferocity and Femininity." Het hoofd van de afdeling Anatomie van het Universitair Medisch Centrum Utrecht (UMCU) zal wel iemand zijn die van klassieke muziek houdt, denk je clichématig. Een typische dokter in Hugo Boss-pak en witte doktersjas. Nou, mooi niet. Gekleed in een vale spijkerbroek en zwart overhemd doet hij de deur van zijn kantoor open dat gevestigd is in het Stratenum, een gebouw binnen de muren van het UMCU.

Als we aan zijn bureau zitten, vertelt Bleys: "Ik heb een prachtige baan als anatoom. Maar mijn jongensdroom was toch dat ik professioneel muzikant zou worden. Helaas, dat bleek niet mogelijk. Nederland is een te klein land voor muzikanten. Je brood erin verdienen is lastig, als je kiest

voor een bepaalde richting zoals ik deed met hardrock en new wave. Daar is toch maar een relatief kleine markt voor."

Aanleiding voor een ontmoeting met de in Utrecht geboren en woonachtige Bleys is het project Ferocity and Femininity, dat hij onlangs afrondde. Dat betreft een cd met vijftien zogeheten Femme Metal Bands, oftewel: bands die hardrock, gothic of metal spelen en een zangeres hebben. "Hardrock is lange tijd gedomineerd geweest door mannen. Kijk naar Deep Purple en Led Zeppelin, mijn favoriete groepen. Als die ooit een vrouw aan de groep zouden hebben toegevoegd, zouden we toen al Femme Rock hebben gehad."

ZANGERES

Nu lijkt een zangeres de standaard. Bleys: "Wat dat betreft heeft Nederland daarbij met groepen als The GATHERING, After Forever en Within Temptation voorop gelopen." En Maida Vale kon niet achterblijven. Sinds 2005 heeft ook de door Bleys opgerichte metal/hardrockband, die sinds zijn start in 1997 twee rockzangers versleet, een zangeres: Kinke Miedema.

Die nieuwe bezetting spoorde de gitarist aan zich in de Femme Metal te

verdiepen en zo ontstonden via forums op het internet allerlei internationale contacten. Dat leidde weer tot het plan om een cd uit te brengen met bijdragen van verschillende Femme Metal-bands. Bleys nam daarbij de rol van uitgever op zich met zijn eigen muzieklabel: Anthem Records NL.

"Een cd uitbrengen, ik vond het een mooi plan. Maar dan moest het ook wel zo professioneel mogelijk gebeuren. We hebben in de Verenigde Staten David Melanson bereid gevonden de tracks van alle deelnemende bands te masteren. Carrie Sharp in Engeland zorgde voor de communicatie met de bands en nam de belangrijkste beslissingen. Ik heb ervoor gezorgd dat de cd is uitgebracht en wordt gedistribueerd. Eraan verdienen doen we niet. De opbrengst gaat naar kankeronderzoekcentra: Macmillan Cancer Support en Cancer Research UK in Engeland."

Op de cd zijn vijftien (subtop)bands bijeengebracht uit Engeland (7), Amerika (4), Canada (1), Australië (1), Noorwegen (1) en tot slot doet Maida Vale uit Nederland natuurlijk ook mee. Bijzonder aan het project is dat het compleet tot stand is gebracht via moderne communicatiemiddelen zoals internet, zonder dat

Ronald Bleys op de gitaar.

(Foto: Marc van Oers)